

# РЕШЕНИЕ

№ 26349

гр. София, 08.12.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19  
състав**, в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Доброслав Руков**

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9985** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ю. С. А. А. Х., гражданин на Арабска Република Е., чрез адвокат Б. К., с адрес: [населено място], [улица], ет. 4 срещу Решение № 10241/30.09.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Според изложеното, административният орган е направил погрешна преценка на мотивите, поради които Х. е напуснал държавата си на произход. В решението са изложени само бланкетни мотиви, като не е обсъдена бежанската история на търсещия закрила. Не е извършена реална преценка на ситуацията в Е.. При положение, че Х. е непридружен непълнолетен, е следвало да се вземе предвид, дали той би могъл да се интегрира в подходяща социална среда, ако бъде върнат в страната си на произход. Инвокирани са доводи, че в случая не е взет предвид висшия интерес на детето, с което е нарушен чл. 75, ал. 2 от ЗУБ.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се не яви лично. За същия е постъпила писмена информация, че е напуснал самоволно РПЦ на ДАБ и в момента е в неизвестност. Назначеният му по реда на ЗПП адвокат К. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. оспорва

жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № 15650/17.06.2024 г. до Държавната агенция за бежанците Ю. С. А. А. Х. е поискал предоставяне на международна закрила. Търсещият закрила е непридружен непълнолетен.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № 15650/17.06.2024 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място] по общия ред – чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Видно от изготвения формуляр за бърза оценка на най-добрия интерес за закрила на детето № 15650/18.06.2024 г., Х. е имал счупване на долен крайник, поради което е насочен за лечение в Медицински институт на МВР. В документа е посочено, че родителите на детето са в Е.. Там живеят също негови двама братя и една сестра.

На Х. е назначен представител по реда на чл. 25 от ЗУБ, който да го представлява в хода на административното производство, видно от решение № 891/17.06.2024 г. на председателя на Националното бюро за правна помощ.

Дирекция „Социално подпомагане”, район К. село е представила социален доклад за непълнолетния Ю. С. А. А. Х., съгласно чл. 15 от Закона за закрила на детето.

На 14.08.2024 г. с Ю. С. А. А. Х. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № № 15650 от същата дата. Оспорващият твърди, че е напуснал Е. на 03.06.2024 г. легално със самолет и е пристигнал в О.. От там е летял за Турция, също легално и със самолет, след което е пристигнал нелегално в България. Посочва, че целта му е била да стигне до Италия, където има роднини, установени в тази страна. Понеже семейството им е бедно, бащата на Х. му казал, че ако иска да замине, той няма да има против. Х. сочи, че не е имал проблеми, във връзка с неговата етническа принадлежност, раса, религия или като член определена социална или политическа група. Напуснал е Е. за да намери по-добър живот, защото каквато и работа да почнел, парите му стигали само колкото да се храни.

Видно от писмо № М - 11534 от 29.07.2024 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на Ю. С. А. А. Х., в случай, че същият отговаря на условията по ЗУБ.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение.

Като доказателства по делото бяха приети справки № ЦУ-1864/28.08.2024 г. и № ЦУ-2063/03.10.2024 г., относно настоящата обществена и политическа ситуация в Е..

Приети бяха и представени от адвокат К. печатни извлечения от интернет-страницата на МВнР, даващи насоки за българските граждани, които имат намерение да посетят Е..

В хода на съдебното производство, беше представен социален доклад от 29.10.2024 г., изготвен от Дирекция „Социално подпомагане”, район К. село. Поради факта, че Х. е напуснал самоволно РПЦ на ДАБ, О. купел, той не е могло да бъде изслушан. Препоръките в доклада са, че най-добрия интерес за непълнолетното лице е да живее

в сигурна и спокойна среда, без да се притеснява за здравето и живота си.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на Ю. С. А. А. Х. на 04.10.2024 г. Жалбата е подадена в АССГ на 07.10.2024 г. (вх. № 27758), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че Ю. С. А. А. Х. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Според константната съдебна и административна практика по казуси, по които търсещите закрила са непълнолетни лица, молбите им следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип, като се преценява висшия интерес на детето.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от Х. доводи, касаещи търсеното от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият не е доказал твърденията си, че ако се завърне в Е., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че не е имал проблеми с официалните власти, а единствената причина за напускането на страната му на произход е лошото икономическо положение и невъзможността да си намери подходяща работа, от която да се издържа. Целта му е да стигне до Италия, където има роднини. Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и заради принадлежност към определена социална група или заради политически убеждения. Няма оплаквания и затова, че той е бил жертва на преследване, като представител на малцинство в страната.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

От друга страна съдът не намира, че са налице и предпоставки за предоставянето на хуманитарен статут.

Видно от цитираните по-горе справки, Е. се счита за сигурна страна на произход от редица европейски държави. За опасни се считат районите на северен С. и границата с Л.. Властите поддържат значително присъствие за осигуряване на сигурност в цялата страна, включително и въоръжени служители по сигурността на важни обекти от критичната инфраструктура и туристическите обекти.

Политическата среда в страната е ограничителна, а силите за сигурност реагират с прекомерна сила на протести и безредици.

Понастоящем властите полагат усилия за възстановяване на макроикономическата стабилност на страната, което дава положителни резултати.

Съдът извърши проверка в общодостъпни източници на информация за страната по произход на търсещия закрила. На интернет-страницата, за търсене на информация за

държавите по произход, поддържана от Европейската агенция за убежището, [www.ecoi.net](http://www.ecoi.net), както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в Е., имащи характера на вътрешен въоръжен конфликт, нито за други обстоятелства, от които да се направят изводи, че обстановката там достига прага на безогледно насилие над цивилното население по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95.

Изложеното мотивира съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за безопасен и нормален живот, а причините за напускането на Е. са с генезис, изключващ предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ.

Съдът, съобразявайки установените факти, намира, че в случая висшия интерес на детето предполага, то да живее в семейната и социална среда, където се е родило и където е живяло до навършването на 16 годишна възраст. В Е. в момента живеят неговите родители и братя и сестра. Самостоятелното му установяване в България или в друга страна членка на ЕС, само би навредило на психическото му здраве. Безспорно е също, че физическото му развитие все още не е приключило и установяването му на чуждо, непознато място, където не би имал сигурни средства за изхранване, би му се отразило негативно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. С. А. А. Х., гражданин на Арабска Република Е., чрез адвокат Б. К. срещу Решение № 10241/30.09.2024 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на чужденеца е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.